

[Undervisningsministeren.]

tyder ikke, at Bevillingen bliver forhøjet i Forhold til i Fjor; Bevillingen var i Fjor lige saa høj, men den blev sidste Aar ikke helt brugt. Det vil altsaa sige, at Lærerhøjskolen er kommet over Nedskæringen uden at lide nogen Nedgang i Forhold til 1924—25, ja, man har i det værste Nedskæringsaar undt den over 30 pCt. mere, end den fik i 1924—25. Altsaa, har man behandlet de private Seminarier skaanstomt under Nedskæringen, saa misbruger jeg ikke Sproget ved at sige, at man har behandlet Lærerhøjskolen rundhaandet.

Hvorledes de private Seminarier vil blive stillet under den Lov, der blev vedtaget i forrige Samling, kan, som sagt, ikke siges endnu, men der er dog altsaa ikke saa lidt at løbe paa, Tilskuddet skal op til 700 000 Kr. i Stedet for de 530 000 Kr., inden Lærerhøjskolen vil have nogen Grund til at føle sig forfordelt i Sammenligning med de private Seminarier, og jeg mener da, jeg allerede nu kan berolige det ærede Medlem med, at denne Situation ikke vil indtræde. At der som Følge af Loven vil komme nogen Forhøjelse af Tilskuddet til de private Seminarier, venter jeg. Efter Forslaget, som jeg forelagde det, var der allerede en, ganske vist overmaade ubetydelig, Forhøjelse, men hertil kom saa Resultatet af Udvalgsbehandlingen, der medførte nogle Ændringer, som maatte bringe Beløbet noget op. Det blev bestemt der, at Øvelsesskolernes Bygninger skulde medtages ved Beregningen af Bygningstilskuddet, og ligeledes, at Inventar og Samlinger skulde ind under Tilskuddet. Det maatte selvfølgelig medføre øget Tilskud, og det er det, Ministeriet har regnet med, naar det nu paa Finanslovsforslaget for i Aar har forhøjet Beløbet noget. Om denne Forhøjelse svarer til den, der vil blive Resultatet, tør jeg ikke sige noget om, det kunde ingen vide den Gang, da der ikke forelaa nogen Vurdering.

Endelig bragte Udvalgsbehandlingen en anden Ændring, nemlig den, at Bygningstilskuddet fremtidig skulde gives paa Grundlag af en Vurdering, foretaget af uvildige Mænd, medens det tidligere blev givet enten efter Ejendomsskylden eller efter, hvad Seminariet havde kostet Ejeren. Hvordan dette vilde komme til at virke, om det vilde betyde en Forhøjelse eller en Nedsættelse af Tilskuddet, var der ingen, der kunde vide heller den Gang; efter hvad jeg nu mener at kunne se, vil det nok kunne komme til at betyde nogen Forhøjelse ogsaa.

Saa kan man jo sige: Men naar jeg nu ved Forelæggelsen udtalte, at Principet ved Udarbejdelsen af Lovforslaget havde været, at den nye Ordning ikke skulde medføre forøget Tilskud til disse Seminarier, saa burde jeg have nægtet at tage mod de Ændringer, der kom fra Udvalgets Side, og som jeg maatte kunne se vilde betyde en Forhøjelse af Tilskuddet. Deroverfor vil jeg dog minde om, at jeg ved Forelæggelsen udtalte mine Betæneligheder overfor den Tilskudsordning, jeg foreslog, idet jeg ikke følte mig sikker paa, at der derved blev givet tilstrækkeligt. Alle Beregninger var foretaget paa Grundlag af de daværende Forhold og regnede derfor med det abnormt høje Elevantal, der var paa de allerfleste Seminarier. Det var givet, at dette Tal vilde gaa ned, bl. a. paa Grund af, at Ministeriet havde bestemt et Maksimumstal for Elever i Klassen, og det var til at forudse, at de fleste Seminarier vilde faa en 3 000—4 000 Kr. mindre i Indtægt fra Eleverne, end de hidtil havde haft.

Jeg forudsaa da, om jeg end udtalte Haabet om, at det kunde undgaas, at Seminarierne vilde nødes til at forhøje Betalingen for Undervisningen. Det vilde de ganske vist ogsaa godt under de nuværende Forhold kunne gøre, der vilde ingen Vanskelighed være derved og ingen Risiko forbundet dermed, som Forholdene nu er, men jeg vilde finde det uheldigt, om det skulde ske, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem ogsaa vilde finde, at det var en uheldig Udvej.

Jeg kan saa for øvrigt oplyse, at Driftstilskuddet, som fremtidig skal gives til Skolerne, vil blive ca. 500 Kr. mindre for hvert Seminarium, end man havde regnet med, den Gang Bemærkningerne til Lovforslaget blev udarbejdet. Men, som sagt, det samlede Resultat vil efter min Tro blive nogen Forhøjelse, og jeg maa føje til, at jeg tror, det er heldigt, at det gaar saaledes. Man bør nu ogsaa her stadig have i Erindring, at disse Skoler gør et Arbejde, som Staten ellers maatte paatage sig, de besørger altsaa et Stykke Arbejde for Staten og gør det betydeligt billigere, end Staten kunde gøre det, sparer altsaa Staten for et ikke ubetydeligt Beløb. Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard oplyste ved Behandlingen af Lovforslaget i sidste Samling, at disse Seminarier sparer Staten for 1 Mill. Kr. om Aaret, og naar det er Tilfældet, synes jeg ikke, det er rimeligt at komme i stærk Sindsbevægelse, hvis det nu skulde vise sig, at det Beløb, som Sta-